IVAN RATAMA

# LØGNENE I OFFENTLI-GHETEN

Og andre korte fortellinger og tekster -

Om psykiatri og rasisme -

(c) Copyright, Det Arkaiske Forlag.
ISBN: 978-82-8325-084-8

## JESUS ANSVARLIGE INNSTILLING

I boken "Essential quotes and sayings of Jesus of Nazareth" finner man Apokryfe sitater som ikke står i Det Nye Testamente. Ett av disse sitatene som Jesus aldri sa ifølge de fire Evangelistene er "You`ve got heads, use them". Kansje oppfordrer Jesus oss til å tenke rasjonelt og det var provoserende for Kristne mennesker før i tiden som var mere følelsesmennesker og hadde en følelsesreligion i større grad enn man er og har idag. Men vurderes sitatet som ett uttrykk for ansvarlighet så er det ikke så provoserende fordi det da høres ut som noe en Amerikanske Politimann sier til en Ungdom på gatehjørnet i forstedene. Kansje var det sitatet plassert inn i boken uten at Jesus noengang hadde sagt det, for at den Amerikanske penge-agendaen ville at det skulle stå der, fordi de vil at vi ikke kritiserer systemet men tar ansvar for våre egne handlinger. Ingen har skyld i din lidelse og elendighet andre enn deg selv!
Har jesus virkelig sagt det der så må det jo være rett, sier folk. Han burde jo vite det. Han skapte jo verden. Da kan det ikke motbevises og da kan det ikke finnes noen motargumenter. Kansje sa Jesus virkelig "You`ve got heads, use them", men at han formulerte seg på en annen måte, kansje har den Amerikanske utgiveren og oversetteren i fellesskap omskrevet på sitatet for å gi det en ønsket effekt og en ønsket eiendomsrett på Jesus. For om Jesus virkelig mente at vi ikke skulle kritisere systemet men ta ansvar for handlingene våre, da er det vel ikke tvil om hvem Bibelens Ord rettet seg til og hvem som har fortolkningsmonopol på Bibelen. Tror du virkelig at Jesus, han som sa han skulle frelse de rettferdige fra sine synder, er så dum at han synes synd på de som synes synd på seg selv? Om Jesus mente at du skulle bruke hodet ditt til å tenke med, så er det ikke tvil om hvem som tar feil av voksensamfunnet og ungdommene.

## VIKINGENES UTFORSKERTRANG

På radio på 1990-tallet kom det plutselig en nyhetsmelding helt mot slutten av Nyhetene om at man hadde funnet Arkeologiske bevis for at Vikingene, Norske Vikinger, hade vært helt nede i den Arabiske halvøy, og hadde reist mye lenger enn man trodde tidligere, og at de også hadde jobbet som leiesoldater for den Tyrkiske sultanen.
De som hadde en tradisjonell tilnærming ut av "Det Europeiske perspektivet" som Nordmennene kalte det og som kansje følte seg litt truet svarte med å si at: "Ja, tenk at Norske Vikinger har spredd sin stolte kultur ned til de landene. Det er jo imponerende at de også får lære om hvordan vi har hatt det. Og kansje fortsatt har det. Fordi vi kaller det jo Jul, og det er jo et Hedensk ord".
Vår historie er også viktig, tenkte og sa mange, også i denne mangfoldets tidsalder, hvor alle skulle tolereres, men samtidig settes på plass. Men var man som meg og ikke skjønte noe som helst av offentligheten så reagerte man ikke sånn, man syntes det var fascinerende, man syntes det "Made sense" som Amerikanerne sa at Vikingene ikke var rasistiske og ikke gjorde forskjell på folk. Deres ry som krigere var jo viden kjent og gjorde dem ettertraktet som soldater, også for andre folks herskere.

Men muslimene var jo dyktige krigere selv så hvorfor skulle de trenge leiesoldater fra Skandinavia, så langt borte, var det mangel på rekrutter akkurat der og da i Tyrkia? Så tenkte nok mange før saken langsomt døde ut og forsvant helt fra nyhetsbildet og folks hukommelse, at hadde det ikke vært så mye rasisme i samfunnet som det var akkurat der og da på 1990-tallet, og at den ikke var så forferdelig marginalisert og vekket så mye dårlig samvittighet i TV-seerne - de var vel de første til å forstå spørsmålet om arbeidsledighet, de stemte jo arbeiderpartiet alle sammen i Norge og arbeid var det vel ingen som hadde sagt var en menneskerett og du hadde faktisk ikke rett til å være rasistisk om du ble arbeidsledig, du måtte gjøre noe selv, det gjorde jo utlendingene, de startet jo Kinarestauranter på hvert et gatehjørne - da hadde kansje ikke denne nyheten trengt å komme på radio. Man ville ganske enkelt ta kontroll på rasistene ved hjelp av denne løgnen i offentligheten. For ville det virkelig blitt godtatt av Sultanen av Tyrkia at mennesker som spiste svin og drakk øl og ikke var omskjærte skulle kjempe for hans folk uten å konvertere til Islam først? Og hadde man sagt at vikingene faktisk konverterte til Islam - for de ble jo Kristne etterhvert - så hadde kansje denne nyheten ikke fått den ønskede effekt fordi man ville diskutert den mer, og da ville man gitt pakket en mulighet til å slå tilbake og avvise etablissementets oppleste og vedtatte sannhet med historiebøkene i hånd, historiebøker som kansje ikke trengtes å skrives om, nå som nyheten om Vikingene gikk fra hersketeknikk til bredt debattert mediesak.
Og kansje ble det siste kulturelle tabuet brutt og med det det siste båndet til det gamle europa, for om Nordmenn idag fant det naturlig å åpne seg opp for Islam og inntrykk og smaker fra andre kulturer, hvorfor skulle det være noe merkeligere at vikingene gjorde det? Dette betydde at Muslimer og Sharialoven alltid hadde vært tilstede i Norge og Nordmenn hadde da ingen egen identitet som andre ikke var en del av, og vikingene ble jo Kristne etterhvert, så da var det vel ikke noe merkeligere om Eirik Blodøks ble muslim og lot seg omskjære? For vår toleranse er deres intoleranse. Vår toleranse kamuflerer deres intoleranse og likegyldighet.

## REPRESENTANTENE

Kansje var folk fra Afrika og Østen imot "Den Europeiske arven" og ville minske og svekke dens betydning over kulturlivet i dag, ikke fordi de følte seg mindreverdig når de ble påminnet om den, men fordi de ønsket å selv representere denne arven, og ville at vi, som hadde skapt den med Autodafeer som ytterste konsekvens, skulle glemme den helt, og så ville de kansje en dag ha symfoniorkestre i mørkeste Afrika med bare svarte utøvere i? Hvem sin kultur er det nå som er kulturen selv?

## NEVROPSYKOLOGEN

Hun respekterte meg så lenge jeg var syk. Hun respekterte meg så lenge jeg hadde pasientrettigheter. Hun respekterte meg så lenge jeg kunne behandles. Hun respekterte meg så lenge jeg kunne diagnostiseres. Hun respekterte meg så lenge jeg bare hadde kunnskap om psykiatri og at den psykiatriske diagnosemanualen var min eneste virkelighetsmodell. Hun respekterte meg så lenge jeg var av-

hengig av sånne som henne. Hun respekterte meg så lenge jeg trodde på henne og ikke på Hegel og Marx. Jeg trengte ikke engang Jesus. Det var medisinene som var min redningsmann. De alene skulle hjelpe. Og medisinene hjalp meg med å være syk. Jeg var sint, overfladisk sint, over Nevropsykologens innstilling, helt til at jeg erkjente at jeg ble diskriminert og at jeg hadde vært det hele livet, for da hadde sinnet mitt en forklaring. Og det som har en forklaring kan man lettere akseptere, og det man kan akseptere er det kansje en grunn til og da taper jo ikke jeg på det, men jeg vinner på det. Men hun ga meg livet mitt tilbake, det skal hun ha. Det var bare en hake ved det: jeg fikk livet mitt tilbake ved å ha en forstyrrelse man ikke ble bra fra, istedetfor en sykdom man kunne bli bedre av, men jeg var medisinert langtidspasient så en kur eller ikke spilte bare teoretisk rolle.

Bortglemt setning:

Hun respekterte meg så lenge både hun og jeg var et nav i et hjul og et stempel i en maskin, begge med hver sin rolle.

## BARNET

- Ååå! Unge!
Den kvinnelige, fremmedkulturelle eiendomsmegleren tvers over gata for Waldemars Cafe på St. Hanshaugen jagde den overvektige og skallede mannen i 30-årene ut derifra. Hun sa bevisst og med hensikt ikke "Rasist" til ham, for da kunne han ha nektet, rasister har makt, en uoppdragen guttunge var mer uverdig for henne enn en rasist, en rasist må man diskutere med og kansje bli sint og bli svar skyldig, kansje til og med vise at man taper ansikt, tenk det. En rasist sier ting som den kvinnelige fremmedkulturelle eiendomsmegleren er ferdig med uansett, mens den uoppdragne guttungen vekker bare muslimen i henne. Hun tenker så mye med følelsene at det blir rett. Var det ikke det å være barn Allah fordømte oss for? Og det var det å være barn som vi måtte konvertere til Islam for å frelses fra for å unngå Dommedag. Om vi var barn så trengte vi veiledning. Om vi var barn så trengte vi å vise respekt, og det lærte mannen den dagen da han ble kjeppjagd ut av eiendomsmeglerfirmaet.
Om han var ett barn så var dette så uverdig for henne at de ekstreme fordommene var normalt. Det fornærmende i å ta uverdige på alvor. Om mannen var en unge så forklarer det hvorfor han gråt når hun kjeftet på ham. Om han var en unge så var det ikke hun som var respektløs mot ham, men det var han som ikke var respektfull mot henne. Det var han som trodde at han var normal. Hun hadde jo ikke gjort noe feil.

## BEHANDLINGSFORMEN

Han snakket med en eldre kvinne inne på Åsgård psykiatriske sykehus.
- Jeg har måttet begynne med medisiner nå. Det var jo en ny opplevelse.

- Ja tenkte du at de skulle velge en annen behandlingsform enn medisinering?
- De kunne jo forsøkt samtaleterapi eller hva det nå heter ---
- Håh! Bare å glemme. Det ville ikke virket. Du er langtidspasient og da får du ikke det.
- Hvorfor er jeg langtidspasient og hva betyr det egentlig?
- Det betyr at du ikke skal kureres men medisineres. Du skal bare behandles og da stabiliserer de deg bare. Du blir ikke bedre men du blir ikke verre heller. Det betyr at du er kronisk medisinert.
- Så det er derfor jeg må gå på de pillene sannsynligvis livet ut?
- Her inne må alle bruke medisiner. Du trenger ikke medisiner men du skal ha dem. Det er ikke huet ditt som trenger medisiner.
- Så jeg er ikke syk?
- Nei, du er kurert i og med at du kom hit og begynte med medisiner. Langtidspasienter er ikke syke, de har gjort noe, og derfor skal de straffes med medisinering.
- Så medisinene er sykdommen?
- Ja. Endelig forsto du. Uten medisinene ville du ikke vært syk. Medisinene fratar dem for ansvar. Det er du som har ansvaret om du bruker medisiner.
- Da får jeg slutte og oppføre meg sånn at jeg må bruke medisiner da!
- Det er ikke lov å tenke sånn. Det ser de strengt på. Medisinene modifiserer din oppførsel, ikke huet ditt. Du styrer ikke selv dine egne handlinger. Men man slutter ikke å oppføre seg aggressivt, man bare straffes for det.
- Men jeg er her i allefall, lenge.
- Ja og her blir du for resten av livet i perioder. Eller i allefall til du er ferdigbehandlet, da bare sender de deg ut i kommunal leilighet for å stues bort og glemmes når du er klar for det.
- Og når er man klar for det da?
- Når du er istand til å gjøre det daglige.
- Det hele er en salig blanding av å klare det daglige fordi du får medisiner som hjelper deg med det og jeg vet ikke hva. Mitt liv er over i allefall.
- Det er først nå det begynner for nå får du hjelp.
Hun gikk bort med strikketøyet sitt og han ble sittende og hvile seg i stolen rett overfor TV stuen.

## DET OFFENTLIGE ARGUMENTET

Det vakte oppsikt når han tok ordet i forsamlinger eller gikk sammen med noen på gaten. For da var han ikke en i mengden lenger og da la man merke til at han var unormal og ikke som folk flest. Og da tilla man det vekt. Tenk om han prøver seg på å bli noen eller er noen? Det ville være svært uheldig. Og pasientene på psykiatrisk avdeling på Vor Frues Hospital lo av ham.
- Dårlige mennesker kan aldri være annet enn dårlig.
- Jeg er ikke dårlig! Det er det du som er! Hvor har du tatt det der ifra!?
- Marcus Aurelius "Til meg selv".
Da var det ikke en trussel lenger fordi da kunne det brukes mot ham når de visste hvor det han sa til dem som gjorde dem så sinte kom fra. Moralsk sett burde det ikke spille noen rolle for argumentet hvor det kom fra, men for det sosiale spillet spilte det en

enorm rolle. Da kunne man ta kontroll på det og si at det var feil. Romerne var jo grusomme. Og de hadde jo ikke demokrati eller rettstat.
- Det er ikke fordi romerne var grusomme men fordi du ikke lenger kan bruke det du har lest der mot meg, for da har det ikke noe med meg å gjøre. Jeg vet jo mer om Marcus Aurelius enn det du gjorde. Han mente jo ikke meg. Kansje mente han deg. Hvorfor tror du at du skal representere det?
Når han visste hvor argumentet mitt kom fra så følte han annerledes overfor det enn når han trodde det kom fra meg. Marcus Aurelius sin status som filosof ble ikke et forsvar for argumentet, det ble uinteressant, argumentet virket ikke lenger, det mistet sin kraft.
Han brydde seg vel ikke med hva Marcus Aurelius hadde sagt om dårlige mennesker! Det var meg han mobbet og manipulerte med spillet sitt. Det var urettferdig å bruke bøker skrevet av høyt utdannede mennesker mot en mobber! Han kunne vel også finne sitater i bøker som kunne brukes mot meg. Tror du at du er den eneste som leser bøker!? Nå kunne jo han lese boken, eller i allefall gjøre litt research på internett, og lære seg mer om den enn det han kunne, for mobbere var ofte smartere enn ofrene sine, i allefall med det sosiale spillet. Du har mobbet selv du så hold kjeft! Mobbeoffer mobber mobbeoffer. Sånn kunne det også være. I Den Romerske Antikken hadde de ikke noen innsikt i dårlige mennesker, sa han videre, det var Kristendommen med sitt Syndsbegrep og samvittighetsbegrep som kom med det. Vil du være kristen og være homofob og islamofob? Tør du virkelig det?
Nei, det ville han ikke. Han hadde rett og slett ingen egne gode argumenter mot mobberen. Han fikk spille spillet sitt. For når han ikke kunne argumentere med filosofi og store tanker så måtte han argumentere med en liten sippeunges offermentalitet som synes synd på seg selv og ikke tar ansvar for egne handlinger men skylder på alle andre. Og da var det ikke noen tvil om hvem som var det dårlige mennesket.

## DET RETTSLIGE BEGREPET

Om jeg fikk skylda kunne de plassere meg på barnehjem og marginalisere meg. Men om jeg fikk ansvaret så måtte de få meg dømt, og da måtte jeg for det første være gammel nok, og da måtte de være gamle nok for å slutte å skylde på og forstå hva de hadde vært utsatt for, og det måtte også finnes bevis. Man sender ikke en som har fått ansvaret i retten på Bastøy Guttehjem for å glemmes og stues bort etterpå, har man fått ansvaret så inkluderer det erkjennelse av skyld og en lang senere tilgivelse når man er klar for det. Nei de ga ham aldri ansvaret. Og skylda var ikke alvorlig nok til å få ham sendt på guttehjem.

## REAKSJONEN

Mannen på Internettcafeen på Østbanehallen i Oslo og Politimannen ved den Amerikanske Ambassaden i Henrik Ibsens gate avviste ham, men de ble rasende og begynte å krangle når han bare brått og uten et ord snudde og gikk bort. Det var ikke de som skulle bli avvist, det var han som skulle bli avvist. Og makten i en reaksjon slo ham: muligheten til å provosere frem reaksjoner mennesker ikke ville vist ellers, muligheten til å vinne der du ellers ville tapt, muligheten til å føle seg overlegen og bli det og ved å ikke akseptere avvisningen. Det var ikke de som skulle reagere, det var han som skulle reagere, for da hadde de fått ham til å føle seg som noe, og "Det beviste at de virkelig var noe tess". Det er ikke dine handlinger, men det andre gjør mot deg for å fremkalle en reaksjon i deg, det er det som definerer deg. Det er de som skal si ifra til deg om ikke omvendt fordi det er du som ser på dem som noe, ikke omvendt. Man skal si ifra med ord og det klarer ikke du og jeg ville uansett ikke hørt på deg bare svart deg med samme mynt, du sier ifra med reaksjonen og det blir feil. Dermed er ditt eneste mulige trekk å akseptere nederlaget både med reaksjon og ord. Your loss. Your move.

## THE REVOLUTION WILL NOT BE TELEVISED

Når svarte mennesker fikk bygget opp en egen litterær tradisjon i Afrika og gjennom Islams inntog i den Arabiske verden så fikk svarte mennesker en egen kunnskaps-database som de kunne opponere mot hvite mennesker med. De kunne gi svar på tiltale og være eksperter selv. De hadde også lover og statistikk. Vi trenger ikke å høre på dere. Det er snart dere som må høre på oss. Man slår den hvite mann på hans egen hjemmebane, kunnskap, og feier ham av banen. Når det finnes flere typer kunnskap i verden er det også flere som vil ha ett ord med i laget av styringen av verden. Alle folkeslag hadde krav på frihet og rettferdighet og alle folkeslag skapte noe for å få det: verdier, kunst, religioner, vitenskap, tradisjoner. Om et folk har noe eget så kan man ikke holde det nede om det får lov til å være det. Trekk din egen konklusjon.

## DET MANGLENDE PIGMENTET

Den svarte personen visste ikke hva jeg snakket om da jeg var rasistisk mot ham. Han var ikke svart. Dette visste han. Det var jeg som var hvit. Skulle du klare å være rasist idag måtte du jo ha en hudfarge og dermed så var det jeg som hadde de. Han hadde ikke noen hudfarge så dermed var han ikke noe offer. Hvordan kan man vel være rasistisk mot en som ikke er svart? Man vet ikke hva han er. Og da godtar man ham. Tvunget i kne. Han fikk meg til å respektere hans autoritet den dagen. For det at han ikke er svart betyr at

det er han som bestemmer. Over meg. Han er uskyldig. Lovlydig. Og så lenge jeg fortsetter å være hvit og ha en hudfarge så er jeg det motsatte av ham, skyldig og lovløs, for da er jeg rasist. Han hatet rasister. Men ikke fordi han var svart. Men fordi rasisten var hvit.Den fargeløse kan være både moralsk og undertrykkende fodi han ikke er svart, men den hvite kan ikke være moralsk, men bare umoralsk og undertrykkende fordi han er hvit. Men hvem er det den hvite undertrykker ved å være hvit? Jo, seg selv. Bare seg selv. Den fargeløse ser på hvite at de er hvite, men vi ser ikke på dem at de er svarte og vi kan ikke se det på dem heller, det er ikke en sykdom, de er ikke spedalske, den hvite er spedalsk. Vi forbinder ikke hudfargen deres med noe. Deres hudfarge uttrykker ingenting og den fremkaller ingen reaksjon. For deres hudfarge finnes ikke. De har ingen hudfarge. De har bare overlegenhet overfor de med feil hudfarge, og det er de hvite rasistene, for de er de eneste som har en hudfarge nå. Det finnes heller ikke feil hudfarge lenger, bare de med eller uten hudfarge. Vil du være rasistisk så må du ha hudfarge, og da er du ikke overlegen men underlegen, for da ser alle hva du er. Du er en rasist. Med den elendige hudfargen din. For det er det ingen andre som er så dumme at de har.

## DET MANGLENDE PIGMENTET

### Versjon to -

Den svarte mannen var helt likegyldig til om jeg var rasistisk mot ham. Han var ikke svart og dermed var det ikke mulig å være rasistisk mot ham. Det var jeg som var hvit når jeg var rasistisk for du kunne ikke være rasistisk uten en hudfarge, og dermed ble jeg offer for meg selv. Han hatet rasister, men ikke fordi han var svart, men fordi rasisten var hvit. Men hvem er det den hvite rasisten undertrykker md sin rasisme? Jo seg selv. Og bare seg selv. Vi forbinder ikke hudfargen deres med noe, den uttrykker ingenting og den fremkaller ingen reaksjon. De er rasister fordi de er undertrykkede og de er undertrykkede fordi de er rasister. Det finnes ingen vei ut av denne onde og selvbekreftende sirkelen.
Og det finnes ingen, absolutt ingen, sympati eller medfølelse når du er både rasist og undertrykket, da må du ha gjort noe selv, det er som å snakke til veggen, de er dauhørte, de bare ser en annen vei og fortsetter md sitt; du er undertrykket fordi du er rasist, og du er rasist fordi du fortsetter å se på deg som hvit. Your choise.

## INTEGRERINGSMETODEN

Innvandrerne integrerer seg gjennom rasisten. Og innvandrerne vet mer om Klassiske Komponister og kunne til ogmed spille en Fantasi av Mozart på klaveret enn det rasisten kan, og da er han integrert. Da er han ikke noe offer lenger. Da er rasisten hans offer. Når han vet mer om Shakespeare og Matisse enn det rasisten gjør. For da har ikke rasisten noe argument å bruke mot ham. Da er rasisten innvandrerens gissel. Det nytter ikke å si at "Innvandrerne tar jobbene våre" for innvandrerne føler selv at det er nettopp de og ikke rasistene som skal ha de jobbene. Dette føler de seg sikre på. Dette vet de. Det nytter heller ikke å si at "Innvandrerne får alt rett i fanget" for innvandrerne føler selv at det er nettopp de og ikke rasistene som skal ha alt rett i fanget. Bolig, jobb, utdannelse. Det har Arbeiderpartiet sagt.
De tar ikke jobbene våre og de får ikke alt rett i fanget. De får det de har krav på. Det er ikke deres feil at rasistene er mer opptatt av å bekjempe innvandrerne enn de er av å kjempe for sine egne rettigheter. Innvandrerne vet de skal ha det bedre enn rasistene og alle anklagene deres om "Å ta jobbene fra Nordmenn", stemmer ikke, det er ulogisk, de er Nordmenn de og, tar de jobbene fra seg selv kansje? For om rasistene hadde rett i det de sa, så hadde ikke innvandrerne vært her. Innvandrerne vet at de skal være her. Debatten nå handler ikke om hvem som er Norsk men om hvem sine verdier som skal gjelde. Og den debatten er rasistene stengt ute ifra for de kan ikke si "Etnisk" og de klarer ikke å skille mellom "Vanlige muslimer og Islamister" og de klarer ikke å snakke om æresdrap uten å virke fordomsfulle. Innvandrerne vet at de ikke er ofre lenger. Man ringer ikke politiet på grunn av innvandrerne lenger, det er de selv som står for telefonoppringningen. De er som sagt ikke ofre lenger så lenge de er godt integrerte og velkomne. Og rasistene, de er jo ikke ofre for noe som helst! Du kan virkelig ikke forvente å få jobb om du er rasist! Så den jobben ble ikke tatt ifra deg! Derfor tar ikke innvandrerne jobben fra noen, den var aldri ment for rasisten. Den var ment for innvandreren. Men innvandrerne kan ikke diskutere med de som forsvarer Europas særegne kultur, om disse har høyere utdannelse, for uten et rasistbegrep å stemple folk med, så er ikke kulturen vår rasistisk. Og da er ikke innvandreren undertrykket mer. Og da er det ingen som trenger ham. Ikke som overlegen. Vi trenger innvandreren som overlegen når rasisten forsøker å være overlegen, for det klarer han ikke uten Europas og Vestens kultur, og den representerer ikke han lenger, for da ville vi ikke kunne gått fremover. Derfor representerer Vestens kultur nå alle sånn at vi skal kunne gå fremover og ikke bakover.

## DET USYNLIGE FOLKET

En Hijabkledt ung kvinne i begynnelsen av tjueårene på Deichmannske Bibliotek sa til ham ved utlånsskranken:
- Denne kulturen representerer alle nå!
- Den representerer Europeere ---
- Vi er her nå. Vi er også Europeere. Den representerer oss og.

Skulle bare ønske at det var flere av oss som var kunstnere og. Deres svarte kultur hadde det også i seg å representere alle, se på religion, se på populærmusikk, se på kampsport. Men det øn-

sket de ikke selv, for da var de ikke et folk mer. Og et folk kunne ikke forsvare seg mot utslettelse uten en kultur.

## FORMÅLET OG RESULTATET

Møte for personer med tvangsvasking:
- Og til neste gang så synes jeg du kan gjøre noe med hvordan du ser ut på håret og kjøpe en ny bukse. Det er ikke normalt og se sånn ut.

Forståelsesfull tone, som om han ville overbevise den andre gjennom å forstå ham, noe han ikke hadde bedt om.
- Jeg vil ikke være normal.
- Nå når du er her med oss, så må du være det.

Avventende pause før han tok opp igjen kampen, med et argument som for hans indre virkelighet fremsto som knusende:
- Du henvender deg ikke til meg.
- Til den du egentlig er?

Mannen virket oppriktig undrende på en falsk måte som var positiv.
- Jeg snakker jo til den du egentlig er. Det er den personen jeg vil redde.

Han innså livredd det farlige i vanlige menneskers nådeløse og enkle logikk.
- Jeg kommer til å fortsette å skrive.
- Så lenge du er vanlig på håret og kjøper normalbukse og tar imot behandling så kan du skrive hva du vil! Vet du hvorfor?

Nå var han provoserende og engasjert.
- Fordi da oppfyller du din samfunnsmessige funksjon, og da betyr det ingenting om du skriver eller hva du skriver om, fordi den funksjonen du oppfyller er din egentlige realitet. Vær Satanist eller Anarkist for alt jeg bryr meg om.

Han var utsatt for ett-trinn-om-gangen-teknikken: de forandret deg et skritt om gangen for å få deg til å tro at det var en fordel for deg. Gjorde de alle forandringene på en gang, så skjønte man at de vil ta noe fra deg, ikke hjelpe deg.
Forandret de ett trinn om gangen så var det ikke krav, men retting av feiltagelser. Forandret de alt så var det intoleranse. Da kritiserte du hele personen, selve mennesket, og ikke det han var.
Men han klippet håret kort etterhvert, og senere kjøpte han seg penbukse og pensko: han oppfylte sin samfunnsmessige funksjon. Så skrev han litteratur om denne funksjonen.
Han hadde lovet hevn for tiden i psykiatrien, men det var de sterke som tilga, og slik fikk makt over ofrene.
Dette med at han oppfylte sin funksjon var kun en avmange perspektiv sammenhenger.

Han visste at han, så lenge han ikke gjorde opprør mot den samfunnsmessige funksjonen, bare flyktet fra problemstillingen: at han var verdiløs og ubrukelig. De hadde kvittet seg med ham, avskaffet hans mening. Det var ikke den som skilte seg ut, men den som tok livsmotet fra unge mennesker som var problemet.
Men de innrømmet ikke at de gjorde det, de innrømmte aldri skyld, skyld er for psykopater. Sånne som ham.
Han skulle bevise, på en eller annen måte, at han sto over den samfunnsmessige funksjon som de vile gi ham. Den gjorde ham til et individ som var verdifull, på premisser: men hans verdi var hans egen.
For det var livsfarlig at de ikke fryktet hans hat, hans raseri, hans menneskeforakt og hans voldelighet, så lenge han så vanlig ut på håret og på buksa. De fryktet det uvanlige mer enn det onde, og det var ikke ment som en hyllest til alminnelige mennesker.
Den sunne fornuften var ikke mot det onde, men det uvanlige.
De hadde ikke en filosofi som dekket alt, derfor klynget de seg til symboler og tegn på normalitet, som bare kunne vise deres egen udugelighet.
Sekken på ryggen beviste ikke annet enn at du hadde sekk på ryggen.
For den vanlige kunne bare ta seg selv på alvor om han var vanlig, vi, fremtidsmennesker, kan bare ta oss selv på alvor om vi står for noe.
- Jeg står for noe, sa de.
Du kunne ikke bevise at de tok feil, for psykopater tar ikke feil. Du måtte bare handle motsatt av dem.
Det som kjennetegnet vanlige mennesker er at de ikke hadde noe valg: om de visste at du som ung sto og hang på en bestemt plass, så sjekket de alltid den plassen, de kunne ikke la være.
Hadde de tilgang på et telefonnummer så ringte de. Vanlige mennesker kunne ikke skille mellom kunnskap og rett og galt.
Det kunne han, men de så bare det i ham de hadde bruk for, som middel for statsstøtte til sin organisasjon.
Han var en fysisk, fjernkontrollert maskin. Han bare satt der.
- Du er et menneske, sa de dømmende.
- Det du skriver er et rop om hjelp, sa legen.
Han så dem fra fremtiden, de så ham fra samtiden.
- Dette handler ikke om at duskriver, det må du gjerne gjøre, det beviser ingenting. Det som er viktig er at du tar imot hjelpen du får tilbud om. Det er så dumt å ikke ta imot hjelp når man får tilbud om det.
Han hadde ikke et liv, og han eide ikke seg selv, men han hadde tilbud.
Han ville ikke tenke mer og gikk utslitt til sengs.

## POSTULATET

- Du er radikalisert, sa de oppgitt til ham.
Dette ordet som ingen ennå hadde klart eller vært villige til å forklare innholdet av. Kansje virket det bedre om det kunne leie ham bort fra markedsplassen uten at han skjønte hvorfor?
Å tenke og å skape som noe som er større enn livet, i en historieløs og av-ideologisert tidsalder, det er det som er radikalisert. Idag har vi bare samfunnets normer å forholde oss til. Kunsten og religionen forholder vi oss kun til som "Representasjon", de "Representerer" samfunnet. Det demokratiet frykter er idealet, idealet som vil og er noe. Det moderne demokrati vil romme alt slik at man ikke skal behøve å søke svar annetsteds hen.
Det klarer de ikke, ettersom demokrati er gjennomsnittlighet, og gjennomsnittlighet ikke kan romme alt, men svært lite. Menneskenaturen og Menneskesjelen er død. Snart er vi halvt maskiner og det å tenke og å skape er fortrengte og uavklarte følelser i beboerne på galehuset.
Herifra og ut var det ikke lenger noen ide bak det hele. Vi var en blind, mekanisk aksjon i et begrenset tomrom, ikke som vitenskap, men som moral, som sosiale normer. Fordi vi fryktet hverandres menneskelighet så mye.
Det som hadde radikalisert ham var en kombinasjon av egenskaper, erfaringer og boklesning, og ikke minst valg, egne og andres valg, tilfeldigheter. Og B-kulturen.
For mennesket trenger bare sitt nåværende stadie, og dermed finnes det ikke noe større tap for menneskenaturen, den bare finner nye og bedre måter og uttrykke seg på.
Den Radikaliserte misforstår og tror det store er stort i seg selv og nødvendig i seg selv, men også den gjennomsnittlige misforstår og tror toleranse er det samme som likegyldighet; de snur rollene på hodet, etter å selv alltid ha vært rasister er de nå anti-rasister, og de forveksler dårlig samvittighet med åpenhet.
Den som er for åpen og tolerant mister seg selv og den som tror sterkt på noe, overbeviser.
Hvite Europeere tror ikke lenger, de blir overbevist.
Vi er åpne for andres tro, og det regnes oss til ære.

POSTULATET

Versjon to -

- Du er radikalisert! ropte de i bittert raseri, uten selvbevissthet.
Og det betydde at jeg tenkte, i en tidsalder hvor kun det å oppfylle sin funksjon i en rolle innenfor hverdagens rammer av rutiner og ritualer var tillatt.
- Kle deg gjerne annerledes og les gjerne Lovens Bok, så lenge du tar medisinene dine, kommer til møter, for da oppfyller du din samfunnsmessige funksjon.
Og jeg visste med meg selv at Det moderne, liberale demokratiet med ytringsansvar og ytringsfrihet, var blitt den Nye Fascismen.
Demokratiet hadde sluttet å tenke og å skape, geniene var avskaffet, nå kunne vi bare oppfylle vår samfunnsmessige funksjon.
Fra og med nå av ville ingenting bli det samme lenger.
Verden var ikke lenger skilt mellom gode og onde, men mellom to skurker som begge var onde som kjempet om makten, som to gode og onde.
Ettersom vi nå sto overfor en Fascistisk tyrann som representerte tradisjonen, fagvitenskapene, statistikken, kulturhistorien, så måtte vi frelse oss selv ifra - fakta!
Vi måtte bli irreelle for å bli reelle. Vi måtte bli irreelle for å bli fri.
Altså var menneskeheten slavebundet herifra og ut.
Så kom maskinenes tidsalder. Hvem skulle da sette ting inn i sin rette sammenheng?

## DEN HETSENDE HYLLESTEN

- Hva har du der?
Den mørkhudede og skjeggede mannen utenfor Webergs Boktryyeri smilte og pekte på posen jeg holdt i hånden.
- Her? Det? Bare et bokmanus som jeg skal få trykket opp. Jeg driver forlag. Eget til og med.
- Da er du sikkert stolt. Får jeg se?
De var nok varslet om at jeg skulle komme. Kansje var telefonen min overvåket. Jeg tok en bunke papirer ut av posen.
- Nietzsche og Kristendom! Dette strider imot Islams lære!
Mannen tok poenget i situasjonen med en gang. Handlet boken min delvis om Nietzsche så kunne han ikke få noe på meg om at den var imot Islam, for Nietzsche var ikke imot Islam. Han hyllet den religionen og kulturen over Kristendommen som han mente var en forbannelse for menneskeheten. Og da ble muslimenes prosjekt umulig:
for om alt som kommer inn i offentligheten hetser Islam, så er det tilslutt bare Islam igjen i offentligheten. Og der ble Nietzsche et problem for dem for da kan man si ting i offentligheten uten å hetse, man frigjøres. Nesten som om Nietzsche godtar andre for å kunne hetse. For problemet for denne og andre muslimer er at Nietzsche godtar det som nekter andre å si og gjøre det de vil. Om Nietzsche ikke hetser Islam så kunne ikke muslimene bruke "Du hetser Islam" som et moralfilosofisk premiss, de måtte sagt "Du er uenig med oss" eller enda verre for dem "Jeg er uenig med deg". For det er vel ikke sånn at offentligheten skal være multireligiøs så lenge Islam får siste ordet og setter premissene for debatten. Hvorfor skal vi la enn sånn som Nietzsche sette premissene for debatten, spør muslimene. Fordi han ikke hetset Islam, er mitt korte og enkle svar.

## DET UMULIGE PARADOKSET

Jeg var rasist og det var bevist hinsides enhver tvil siden jeg leste Nietzsche og han skrev om Overmennesker, men jeg var ikke Islamofob siden Nietzsche ikke hetset men hyllet den kulturen, og ettersom Islamofobi og rasisme nær sagt er paraleller og synonymer og er det samme fordi all rasisme er Islamofobi, så er jeg ikke rasist heller. Slå den.